

Bruksela, dnia 4.3.2020 r.
COM(2020) 80 final

2020/0036 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
ustanawiające ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmieniające
rozporządzenie (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

W komunikacie w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu¹ zainicjowano nową unijną strategię na rzecz wzrostu gospodarczego mającą przekształcić UE w sprawiedliwe i dostatnie społeczeństwo, z myślą o poprawie jakości życia aktualnych i przyszłych pokoleń, którego gospodarka będzie nowoczesna, zasobooszczędna i konkurencyjna i w którym w 2050 r. nie będzie emisji netto gazów cieplarnianych, a wzrost gospodarczy będzie oddzielony od wykorzystania zasobów. W komunikacie w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu potwierdzono, że ambicją Komisji jest to, by do 2050 r. Europa stała się pierwszym kontynentem neutralnym dla klimatu.

Znalezienie rozwiązania problemu zmiany klimatu jest sprawą niecierpiącą zwłoki. Temperatura atmosfery rośnie i to zjawisko już teraz ma wpływ na codzienne życie obywateli. Obywatele UE postrzegają zmianę klimatu jako poważny problem i domagają się intensywniejszych działań w tej dziedzinie². Zmiana klimatu ma coraz poważniejszy wpływ na ekosystemy naszej planety i na różnorodność biologiczną, oprócz tego, że wpływa ona na zdrowie i systemy żywnościowe. Sprawozdanie specjalne Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) na temat wpływu globalnego ocieplenia o 1,5 °C w porównaniu z poziomem sprzed epoki przemysłowej i związanych z nim globalnych scenariuszy emisji gazów cieplarnianych potwierdza, że przy wzroście średniej temperatury na świecie skutki zmiany klimatu coraz gwałtowniej dają o sobie znać, i wskazuje, że już w przypadku ocieplenia o 2 °C świat odczuje dramatyczny efekt spowodowany zmianą klimatu. Autorzy sprawozdania oceniają, że aby móc ograniczyć wzrost temperatury do 1,5 °C, do około 2050 r. w skali światowej trzeba osiągnąć neutralność pod względem emisji CO₂, a w późniejszych latach tego stulecia – neutralność pod względem emisji wszystkich innych gazów cieplarnianych. Rozwiązanie tej pilnej kwestii wymaga tego, aby UE intensywniej starała się przewodzić światowym działaniom w tej dziedzinie poprzez to, że do 2050 r. osiągnie neutralność klimatyczną we wszystkich sektorach gospodarki i do 2050 r. będzie równoważyć nie tylko wszelkie inne pozostałe emisje CO₂, jak również emisje wszystkich pozostałych gazów cieplarnianych, jak to opisano w komunikacie zatytułowanym „Czysta planeta dla wszystkich: Europejska długoterminowa wizja strategiczna dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki”³ i jak to potwierdzono w komunikacie w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu.

Długoterminowy cel UE dotyczący osiągnięcia neutralności klimatycznej poparły zarówno Parlament Europejski, jak i Rada Europejska.

W swojej rezolucji z dnia 14 marca 2019 r. w sprawie zmiany klimatu⁴ Parlament Europejski poparł unijny cel polegający na osiągnięciu do 2050 r. neutralności pod względem emisji

¹ COM(2019) 640 final.

² Ze specjalnego badania Eurobarometr 490 z kwietnia 2019 r. poświęconego zmianie klimatu wynika, że 93 proc. obywateli UE postrzega ją jako poważny problem, a znaczna większość mieszkańców UE domaga się intensywniejszych działań w tej dziedzinie.

³ COM(2018) 773 final.

⁴ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 14 marca 2019 r. w sprawie zmiany klimatu – europejska, długofalowa i zgodna z porozumieniem paryskim wizja strategiczna na rzecz dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki (2019/2582(RSP)).

gazów cieplarnianych. W rezolucjach z dnia 28 listopada 2019 r. podkreślił, że Unia, jako światowy lider i we współpracy z innymi najbardziej rozwiniętymi gospodarczo krajami na świecie, musi dążyć do jak najszybszego osiągnięcia zerowych emisji gazów cieplarnianych netto, najpóźniej do 2050 r.⁵, i ogłosił, że na świecie panuje kryzys klimatyczny i środowiskowy⁶. Parlament Europejski wezwał również Komisję do dokonania kompleksowej oceny wpływu wszystkich istotnych wniosków ustawodawczych i budżetowych na klimat i środowisko oraz do zapewnienia ich pełnej zgodności z celem polegającym na ograniczeniu globalnego ocieplenia do poniżej 1,5 °C i do tego, by nie przyczyniały się one do utraty różnorodności biologicznej, oraz do przeprowadzenia szeroko zakrojonej reformy polityki rolnej, handlowej, transportowej, energetycznej, inwestycyjnej oraz infrastrukturalnej. W swojej rezolucji z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu Parlament Europejski wezwał do koniecznego przekształcenia społeczeństwa europejskiego w społeczeństwo neutralne dla klimatu najpóźniej do 2050 r., tak by stało się ono przykładem europejskiego sukcesu⁷.

W swoim strategicznym programie na lata 2019–2024 Rada Europejska uznała stworzenie neutralnej dla klimatu, zielonej, sprawiedliwej i socjalnej Europy za jeden z czterech priorytetów⁸. W swoich konkluzjach z dnia 12 grudnia 2019 r., w świetle najnowszych danych naukowych i z uwagi na to, że potrzebna jest intensyfikacja działań w dziedzinie klimatu, Rada Europejska poparła cel polegający na osiągnięciu przez UE do 2050 r. neutralności klimatycznej, zgodnie z celami porozumienia paryskiego⁹. Rada Europejska potwierdziła, że potrzebne są ramy, które to umożliwią, i że transformacja będzie wymagała znacznych inwestycji publicznych i prywatnych. Rada stwierdziła również, że wszystkie istotne przepisy i polityki UE muszą być spójne z celem neutralności klimatycznej i muszą przyczyniać się do jego osiągnięcia, przy jednoczesnym poszanowaniu równych warunków działania, i zwróciła się do Komisji o zbadanie, czy wymaga to dostosowania istniejących przepisów.

UE ustanowiła kompleksowe ramy polityki na rzecz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Rozpoczęła już modernizację i transformację gospodarki w celu osiągnięcia neutralności klimatycznej. W latach 1990–2018 Unia zmniejszyła emisje gazów cieplarnianych o 23 %¹⁰, podczas gdy jej gospodarka odnotowała wzrost o 61 %. Należy podjąć dodatkowe działania, w które swój wkład będą musiały wnieść wszystkie sektory, ponieważ oczekuje się, że aktualna polityka pomoże ograniczyć emisje gazów cieplarnianych jedynie o 60 % do 2050 r., co oznacza, że w celu osiągnięcia neutralności klimatycznej pozostanie jeszcze wiele do zrobienia.

W tym kontekście niniejszy wniosek ma na celu ustanowienie ram, które umożliwią UE osiągnięcie neutralności klimatycznej. Jego celem jest wyznaczenie kierunku działań na rzecz neutralności klimatycznej, oraz zapewnienie firmom, pracownikom, inwestorom i konsumentom pewności i zaufania co do zaangażowania UE na rzecz realizacji tego celu, jak również przejrzystości i odpowiedzialności, co pozwoli utrzymać dobrobyt i tworzenie

⁵ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie konferencji ONZ dotyczącej zmiany klimatu 2019 w Madrycie (Hiszpania) (COP25) (2019/2712(RSP)).

⁶ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie alarmującej sytuacji klimatycznej i środowiskowej (2019/2930(RSP)).

⁷ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu (2019/2956(RSP)).

⁸ <https://www.consilium.europa.eu/media/39914/a-new-strategic-agenda-2019-2024-en.pdf>.

⁹ Porozumienie ratyfikowane przez UE w dniu 5 października 2016 r. weszło w życie dnia 4 listopada 2016 r.

¹⁰ Dotyczy to wszystkich sektorów gospodarki z wyjątkiem żeglugi międzynarodowej, SWD(2019)396.

miejsce pracy. Dlatego celem wniosku jest ustanowienie w prawodawstwie unijnego celu polegającego na osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r., zgodnie z ustaleniami naukowymi zgłoszonymi przez IPCC i Międzyrządową Platformę Naukowo-Polityczną w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES), oraz przyczynienie się do realizacji porozumienia paryskiego w sprawie zmiany klimatu, w tym również zawartego w nim długofalowego celu zakładającego utrzymanie wzrostu temperatury w skali światowej na poziomie znacznie niższym niż 2 °C w porównaniu z poziomem sprzed epoki przemysłowej oraz do kontynuowania działań na rzecz utrzymania go poniżej 1,5 °C. Wniosek ma również na celu przyczynienie się do realizacji celów zrównoważonego rozwoju. Ma on także na celu ustalenie warunków potrzebnych do opracowania trajektorii prowadzącej do osiągnięcia przez UE neutralności klimatycznej do 2050 r., ustanowienie regularnych ocen postępów działań na rzecz neutralności klimatycznej i poziomu ambicji ustalonej trajektorii oraz mechanizmów stosowanych, jeżeli postępy w realizacji celu polegającego na osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r. będą niewystarczające lub jeżeli wystąpią niespójności z tym celem.

Pomimo dążeń do ograniczenia emisji gazów cieplarnianych zmiana klimatu już teraz wpływa i będzie wpływać na środowisko, obywateli i gospodarkę UE. Niezbędne są zatem ciągłe i bardziej ambitne działania polegające na przystosowaniu się do zmiany klimatu, między innymi poprzez intensyfikację działań w zakresie zabezpieczenia pod kątem zmiany klimatu, budowania odporności, zapobiegania i gotowości, jak również zapewnienie sprawiedliwej transformacji.

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Celem wniosku jest uzupełnienie istniejących ram politycznych poprzez wyznaczenie długoterminowego kierunku działań oraz zapisanie w prawie UE celu polegającego na osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r., intensyfikację działań adaptacyjnych, ustanowienie procesu służącego do wyznaczenia i dokonania przeglądu trajektorii w perspektywie do 2050 r. oraz ustanowienie regularnej oceny i procesu stosowanego w razie niewystarczających postępów bądź wystąpienia niespójności. We wniosku przewidziano również, że zadaniem Komisji będzie dokonywanie przeglądu istniejących polityk i przepisów unijnych pod kątem ich zgodności z celem neutralności klimatycznej, jak również z wyznaczoną trajektorią. Zgodność z rozporządzeniem (UE) 2018/1999 w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu zapewniono poprzez włączenie późniejszych zmian do tego rozporządzenia. W ramach Europejskiego Zielonego Ładu przyjęto kilka innych inicjatyw, takich jak plan inwestycyjny na rzecz zrównoważonej Europy¹¹ oraz wniosek ustawodawczy dotyczący rozporządzenia w sprawie ustanowienia Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji¹². Trwają prace przygotowawcze nad innymi inicjatywami, które pomogą osiągnąć cele niniejszego rozporządzenia. Chodzi tu między innymi o nową, szerszej zakrojoną unijną strategię w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu, inaugurację Europejskiego Paktu na rzecz Klimatu, unijną strategię przemysłową mającą na celu sprostanie podwójnemu wyzwaniu, jakie niosą ze sobą zielona i cyfrowa transformacja, oraz o nowy plan działania dotyczący gospodarki o obiegu zamkniętym i strategię zrównoważonego finansowania, która pozwoli w większym stopniu włączyć zrównoważony rozwój do ram ładu korporacyjnego.

¹¹ COM(2020) 21 final z dnia 14 stycznia 2020 r.

¹² Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Fundusz na rzecz Sprawiedliwej Transformacji, COM(2020) 22 final.

Jeżeli chodzi o powiązanie istniejących instrumentów polityki z perspektywą 2030 r., Komisja powinna ocenić i przedstawić wnioski dotyczące podwyższenia unijnego celu w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych na 2030 r., aby zapewnić jego spójność z celem neutralności klimatycznej na 2050 r. Do września 2020 r. Komisja powinna przedstawić poddany ocenie skutków plan zwiększenia unijnego celu redukcji emisji gazów cieplarnianych na 2030 r. do co najmniej 50 %, a potencjalnie do 55 % w stosunku do poziomu z 1990 r. w odpowiedzialny sposób. Komisja zaproponuje odpowiednie zmiany do niniejszego rozporządzenia i do czerwca 2021 r. dokona przeglądu wszystkich istotnych powiązanych instrumentów polityki i w razie potrzeby zaproponuje wprowadzenie do nich zmian.

W odniesieniu do okresu od 2030 do 2050 r. Komisja będzie uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych celem uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez wyznaczenie trajektorii na poziomie Unii, aby z upływem czasu osiągnąć cel na 2050 r.

Zmiana klimatu stanowi wyzwanie w skali światowej i wymaga działań w skali światowej. Choć UE nie jest w stanie rozwiązać kwestii zmiany klimatu samodzielnie, ponieważ odpowiada za mniej niż 10 % światowej emisji gazów cieplarnianych, jest ona liderem w procesie globalnej transformacji w kierunku gospodarki o zerowej emisji netto gazów cieplarnianych. Biorąc pod uwagę fakt, że na świecie postępy w realizacji celów porozumienia paryskiego są niewystarczające, wiodąca rola UE nigdy jeszcze nie była bardziej potrzebna niż teraz. Równoległe do wyznaczania własnych ambitnych celów UE będzie nadal pełniła rolę lidera w światowych negocjacjach w sprawie zwiększenia ambicji głównych emitentów przed konferencją ONZ w sprawie zmian klimatu, która odbędzie się w Glasgow w 2020 r. UE będzie nadal propagować i wdrażać ambitną politykę klimatyczną na całym świecie, w tym również w kontekście zdecydowanej dyplomacji klimatycznej, oraz intensywnie współpracować ze wszystkimi partnerami w celu intensyfikacji wspólnych działań, równocześnie zapewniając równe warunki działania.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Wszystkie działania i polityki UE powinny zostać włączone do procesu, którego uwieńczeniem ma być udana i sprawiedliwa transformacja w kierunku neutralności klimatycznej i przyszłości opartej na zasadach zrównoważonego rozwoju, zgodnie z założeniami przedstawionymi w komunikacie Komisji poświęconym Europejskiemu Zielonemu Ładowi. Dlatego niniejsza inicjatywa ustawodawcza jest powiązana z innymi obszarami polityki, w tym z polityką zewnętrzną Unii. Komisja zapowiedziała, że ulepszy swoje wytyczne i narzędzia wspierające lepsze stanowienie prawa pod kątem ich skuteczności w kwestiach zrównoważonego rozwoju i innowacji, tak by wszystkie unijne inicjatywy były zgodne z ekologiczną zasadą „nie szkodzić”.

Aspekt zaleceń Komisji dla państw członkowskich przedstawiony w niniejszym wniosku w sprawie rozporządzenia ma charakter uzupełniający w stosunku do zaleceń wydanych w kontekście europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej. Semestr europejski jest skoncentrowany na kwestiach reformy makroekonomicznej i strukturalnej, które obejmują również kwestie związane z klimatem. Z kolei niniejsza inicjatywa odnosi się do konkretnych działań politycznych, które nie są spójne z celem neutralności klimatycznej ani trajektorią wiodącą do neutralności klimatycznej.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

• Podstawa prawna

Art. 191–193 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) potwierdzają i precyzują kompetencje UE w dziedzinie zmiany klimatu. Podstawę prawną niniejszego wniosku stanowi art. 192 ust. 1 TFUE. Zgodnie z art. 191 i art. 192 ust. 1 TFUE Unia Europejska przyczynia się do osiągnięcia m.in. następujących celów: zachowanie, ochrona i poprawa jakości środowiska oraz promowanie na płaszczyźnie międzynarodowej środków zmierzających do rozwiązywania regionalnych lub światowych problemów w dziedzinie środowiska naturalnego, a w szczególności przeciwdziałanie zmianie klimatu.

• Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)

Zmiana klimatu jest z definicji wyzwaniem międzynarodowym, którego nie można rozwiązać wyłącznie poprzez działania krajowe lub lokalne. Skoordynowane działania UE mogą skutecznie uzupełniać i wzmacniać działania krajowe i lokalne oraz prowadzić do intensyfikacji działań w dziedzinie klimatu. Koordynacja działań w dziedzinie klimatu jest niezbędna na poziomie europejskim i, o ile to możliwe, światowym, a działanie ze strony UE jest uzasadnione w oparciu o zasadę pomocniczości. Od 1992 r. UE dąży do opracowania wspólnych rozwiązań i przyspieszenia światowych działań na rzecz przeciwdziałania zmianie klimatu. Bardziej konkretnie działania na poziomie UE powinny być ukierunkowane na zapewnienie racjonalnej pod względem kosztów realizacji długoterminowych celów klimatycznych przy jednoczesnym zapewnieniu uczciwości i integralności środowiskowej. Ustanowienie solidnych ram zarządzania w odniesieniu do unijnego celu neutralności klimatycznej na 2050 r. pomoże w zagwarantowaniu, że UE pozostanie na właściwej drodze do realizacji tego celu. Działania w zakresie adaptacji do zmiany klimatu na poziomie UE umożliwiają włączenie polityki i środków w dziedzinie przystosowania się do zmian klimatu w kluczowych sektorach, obszarach polityki UE i na kluczowych poziomach sprawowania rządów.

• Proporcjonalność

Niniejszy wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności, ponieważ nie wykracza poza to, co niezbędne do ustanowienia ram służących osiągnięciu neutralności klimatycznej. Celem wniosku jest wyznaczenie kierunku działań UE prowadzących do neutralności klimatycznej, jak również zapewnienie pewności co do zaangażowania UE oraz zachowanie przejrzystości i odpowiedzialności poprzez ustanowienie procesu oceny i sprawozdawczości. We wniosku państwa członkowskie proszone są o wprowadzenie środków niezbędnych do wspólnej realizacji celu polegającego na osiągnięciu neutralności klimatycznej, ale nie przewidziano w nim konkretnych polityk ani środków, co pozwala państwom członkowskim na zachowanie elastyczności, z uwzględnieniem ram regulacyjnych służących osiągnięciu wartości docelowych w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. We wniosku ustanowiono mechanizm umożliwiający przegląd istniejących unijnych przepisów i polityk lub wprowadzanie dodatkowych środków, ale nie zapisano w nim jeszcze szczegółowych propozycji. Przewidziano również elastyczność w celu zagwarantowania, że UE poprawi swoje zdolności przystosowawcze w odniesieniu do skutków zmiany klimatu.

• Wybór instrumentu

Cele niniejszego wniosku można najlepiej osiągnąć za pomocą rozporządzenia. Zapewni to bezpośrednie stosowanie przepisów. Wniosek przewiduje wymóg, zgodnie z którym państwa członkowskie muszą przyczynić się do osiągnięcia długoterminowego celu. Poza tym wiele przepisów skierowanych jest do Komisji (ocena, sprawozdawczość, zalecenia, środki

dodatkowe, przegląd) i również do Europejskiej Agencji Środowiska, co oznacza, że nie można ich wdrożyć w drodze transpozycji do prawa krajowego. Z myślą o umocowaniu długoterminowego celu w prawodawstwie UE potrzebne jest podejście ustawodawcze (w odróżnieniu od podejścia nieustawodawczego).

3. WYNIKI OCEN EX POST, KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Podczas prac nad komunikatem „Czysta planeta dla wszystkich” Komisja przeprowadziła konsultacje publiczne. Odbyły się one w okresie od 17 lipca do 9 października 2018 r. i otrzymano na nie ponad 2800 odpowiedzi od szerokiego grona zainteresowanych stron. W dniach 10–11 lipca 2018 r. Komisja zorganizowała również spotkanie z zainteresowanymi stronami. Z konsultacji publicznych przeprowadzonych przez Komisję Europejską w ramach prac nad komunikatem „Czysta planeta dla wszystkich” wynika, że cel UE polegający na osiągnięciu do 2050 r. równowagi między emisją a pochłanianiem gazów cieplarnianych ma znaczne poparcie zarówno osób prywatnych, jak i organizacji. Streszczenie sprawozdania z działań konsultacyjnych podjętych w związku z komunikatem „Czysta planeta dla wszystkich” zostało załączone do szczegółowej analizy uzupełniającej komunikat Komisji COM (2018) 773¹³. Przyjęcie komunikatu „Czysta planeta dla wszystkich” doprowadziło do trwającej rok szerokiej debaty, w której udział wzięli przedstawiciele państw członkowskich, instytucji, władz lokalnych i regionalnych, partnerów społecznych, firm, przemysłu i zainteresowanych stron oraz osoby prywatne. Dzięki dużemu zaangażowaniu społecznemu debata przyniosła miarodajne wyniki i umożliwiła osiągnięcie szerokiego konsensu w sprawie unijnego celu na 2050 r.¹⁴ Poza tym dnia 28 stycznia 2020 r. Komisja zorganizowała wydarzenie publiczne, w którym w dyskusji na temat wdrożenia Europejskiego Zielonego Ładu – Europejskiego prawa o klimacie wzięło udział wiele zainteresowanych stron. Uczestnicy panelu wypowiedzieli się na temat treści prawa o klimacie, poruszyli kwestie społecznych i finansowych aspektów Europejskiego Zielonego Ładu i wzięli udział w sesji pytań i odpowiedzi z udziałem publiczności. Komisja opublikowała również plan działania dotyczący inicjatywy, na temat którego przez cztery tygodnie, od 9 stycznia 2020 r. do 6 lutego 2020 r. można było przysyłać informacje zwrotne. Wielu uczestniczących w wydarzeniu przedstawiciele zainteresowanych stron przedstawiło swoje opinie. Otrzymano łącznie 926 odpowiedzi. Wśród respondentów znaleźli się przedstawiciele wielu europejskich i krajowych stowarzyszeń reprezentujących takie sektory przemysłu jak energetyczny, motoryzacyjny i produkcji stali; firm prywatnych, organizacji pozarządowych, jak również osoby prywatne. W konsultacjach wzięły udział organy publiczne z siedmiu państw członkowskich UE (Dania, Francja, Hiszpania, Niderlandy, Niemcy, Portugalia, Szwecja) oraz Norwegia.

¹³ Załącznik 7.1 do szczegółowej analizy uzupełniającej komunikat Komisji COM (2018) 773, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/docs/pages/com_2018_733_analysis_in_support_en_0.pdf.

¹⁴ Ze specjalnego badania Eurobarometr 490 z kwietnia 2019 r. poświęconego zmianie klimatu wynika, że 92 % obywateli UE – i ponad 80 % w każdym państwie członkowskim – uważa, że aby do 2050 r. gospodarka UE stała się neutralna dla klimatu, należy obniżyć emisje gazów cieplarnianych do minimum przy jednoczesnej kompensacji pozostałych emisji.

- **Ocena skutków**

W ramach uzupełnienia komunikatu „Czysta planeta dla wszystkich” służby Komisji przeprowadziły szczegółową analizę¹⁵. Zbadano w niej metody osiągnięcia neutralności klimatycznej z uwzględnieniem wszystkich kluczowych sektorów gospodarki, między innymi sektora energii, transportu, przemysłu i rolnictwa. Skutki aktualnie realizowanej polityki będą odczuwalne po 2030 r., przy czym do 2050 r. prognozowane redukcje emisji wyniosą około 60 %. Jednak to nie wystarczy, aby UE mogła przyczynić się do osiągnięcia celów w dziedzinie temperatury określonych w porozumieniu paryskim. Przeanalizowano szereg scenariuszy na potrzeby transformacji w kierunku zerowych emisji gazów cieplarnianych netto do 2050 r., w oparciu o istniejące – choć w niektórych przypadkach dopiero opracowywane – rozwiązania techniczne, wzmocnienia pozycji obywateli i koordynacji działań w takich kluczowych obszarach jak polityka przemysłowa, gospodarka o obiegu zamkniętym, finanse lub badania naukowe i innowacje, przy jednoczesnym zapewnieniu uczciwości społecznej na potrzeby sprawiedliwej transformacji. Ocena jest oparta na literaturze naukowej oraz uwagach szerokiego kręgu zainteresowanych stron, jak również na zintegrowanych modelach lepiej wyjaśniających transformację sektorów energii, przemysłu, budownictwa, transportu, rolnictwa, leśnictwa i gospodarki odpadami oraz złożone interakcje między tymi sektorami. Z uwagi na to, że pełna analiza skutków celu neutralności klimatycznej na 2050 r. została przeprowadzona niedawno (listopad 2018 r.), a także przeprowadzona została ocena strategii UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu, nie jest wymagana ocena skutków.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek został przygotowany z poszanowaniem praw podstawowych i zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej. W szczególności przyczynia się on do osiągnięcia celu dotyczącego wysokiego poziomu ochrony środowiska zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, o której mowa w art. 37 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej¹⁶.

4. WPLYW NA BUDŻET

Pośredni wpływ na budżety państw członkowskich będzie zależał od wybranych przez nie krajowych polityk i środków służących redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz innych działań łagodzących lub dostosowawczych, i będzie wynikał przede wszystkim z ewentualnych wniosków uzupełniających dotyczących zmiany powiązanych instrumentów lub zaproponowania nowych w celu zrealizowania dodatkowych redukcji emisji gazów cieplarnianych niezbędnych zgodnie z zaprezentowanym planem poddanym ocenie skutków do osiągnięcia celu redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r.

Wdrożenie niniejszego wniosku wymagało będzie przesunięcia zasobów ludzkich w ramach Komisji, jak również niewielkiego wzmocnienia personelu Europejskiej Agencji Środowiska (EEA), które przedstawiono w załączonej ocenie skutków finansowych regulacji.

¹⁵ Szczegółowa analiza uzupełniająca komunikat Komisji COM (2018) 773, https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/docs/pages/com_2018_733_analysis_in_support_en_0.pdf.

¹⁶ Dz.U. C 326 z 26.10.2012, s. 391.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

• Plany wdrożenia i monitorowanie, ocena i sprawozdania

Aby UE pozostała na właściwej drodze do osiągnięcia unijnego celu polegającego na osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r., pierwszorzędne znaczenie ma prowadzenie przez państwa członkowskie przejrzystej i regularnej sprawozdawczości w połączeniu ze szczegółowymi ocenami prowadzonymi przez Komisję oraz stosowaniem mechanizmu oceny postępów działań. Podstawą dla inicjatywy jest proces oparty na zintegrowanych planach krajowych w zakresie energii i klimatu oraz na ramach na rzecz przejrzystości w odniesieniu do redukcji emisji gazów cieplarnianych i innych informacji zawartych w rozporządzeniu (UE) 2018/1999 w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu. Komisja wykorzysta między innymi informacje przekazane i zgłoszone przez państwa członkowskie na podstawie rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną jako podstawę regularnej oceny postępów. Dotyczy to również informacji na temat emisji gazów cieplarnianych, polityki i środków, prognoz i dostosowań. Komisja wykorzysta te informacje również na potrzeby przeglądów wdrażania polityki ochrony środowiska oraz monitorowania programów działań w zakresie środowiska. Informacje uzyskane od państw członkowskich mogą być uzupełniane informacjami zgromadzonymi w drodze obserwacji atmosferycznych z wykorzystaniem obserwacji in situ, jak również naziemnych obserwacji opartych na teledetekcji, takich jak informacje przekazywane w ramach programu Copernicus. Komisja będzie również regularnie oceniać, czy trajektoria wymaga aktualizacji, dokonywać przeglądu polityki i prawodawstwa oraz podejmować działania w przypadku niewystarczających postępów.

• Szczegółowe objaśnienia poszczególnych przepisów wniosku

Art. 2 określa cel UE w zakresie neutralności klimatycznej, obejmujący wszystkie sektory i wszystkie gazy cieplarniane – nie tylko CO₂ – który ma zostać osiągnięty do 2050 r. na poziomie Unii. Stanowi to odzwierciedlenie faktu, że zgodnie z art. 4 ust. 4 porozumienia paryskiego strony będące krajami rozwiniętymi powinny w dalszym ciągu odgrywać wiodącą rolę, przyjmując cele polegające na redukcji bezwzględnych wielkości emisji w całej gospodarce. W porozumieniu uznaje się, że chociaż emisji gazów cieplarnianych należy w pierwszej kolejności unikać u źródła, potrzebne będzie pochłanianie gazów cieplarnianych w celu zrekompensowania pozostałych ilości emisji gazów cieplarnianych pochodzących z sektorów, w których dekarbonizacja jest najtrudniejsza. Należy chronić i rozwijać naturalne pochłaniacze dwutlenku węgla, takie jak lasy, gleba, grunty rolne i tereny podmokłe, oraz sprawić, by technologie pochłaniania dwutlenku węgla, takie jak wychwytywanie i składowanie oraz wychwytywanie i utylizacja dwutlenku węgla, były racjonalne pod względem kosztów i wdrażane. Artykuł ten zobowiązuje również Parlament Europejski, Radę i Komisję oraz państwa członkowskie do wprowadzenia zarówno na szczeblu unijnym, jak i krajowym środków niezbędnych do wspólnej realizacji tego celu. Działania na poziomie Unii będą stanowić istotną część działań potrzebnych do osiągnięcia tego celu.

Opracowanie trajektorii redukcji emisji gazów cieplarnianych na poziomie Unii pomoże zapewnić osiągnięcie unijnego celu neutralności klimatycznej do 2050 r. (art. 3). Co pięć lat, w sposób dostosowany do terminów przewidzianych w porozumieniu paryskim, Komisja dokona przeglądu unijnej trajektorii. Zgodnie z porozumieniem paryskim strony okresowo podsumowują stan realizacji porozumienia paryskiego i oceniają wspólne postępy na drodze do osiągnięcia jego celu ogólnego i celów długoterminowych w ramach tzw. globalnego przeglądu. Komisja dokona przeglądu trajektorii najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy od każdego globalnego przeglądu.

Art. 4 dotyczy przystosowania się do zmiany klimatu. Pomimo działań łagodzących skutki zmiany klimatu, zmiana ta już negatywnie oddziałuje i będzie nadal negatywnie oddziaływać na sytuację w Europie, dlatego zasadnicze znaczenie ma intensyfikacja działań na rzecz zwiększenia zdolności adaptacyjnych, wzmocnienia odporności i zmniejszenia wrażliwości, w oparciu o unijne prawodawstwo, w którym są już wyznaczone konkretne cele w zakresie adaptacji do zmiany klimatu. Zasadnicze znaczenie w tym względzie ma opracowanie i wdrożenie strategii i planów przystosowawczych. Nowa strategia UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu będzie miała na celu bezpośrednią pomoc w osiągnięciu tego celu.

Komisja dokona oceny postępów co pięć lat, w sposób dostosowany do terminów przewidzianych w porozumieniu paryskim (art. 5-7). Przed każdym globalnym przeglądem Komisja oceni i przedstawi sprawozdanie na temat zbiorowych postępów poczynionych przez państwa członkowskie w dążeniu do osiągnięcia celu neutralności klimatycznej lub w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu, a także na temat spójności unijnych środków z celem neutralności klimatycznej lub adekwatności pod względem zwiększania zdolności adaptacyjnych, wzmocniania odporności lub zmniejszania wrażliwości. Jeżeli z oceny wynika, że unijne środki są niespójne, nieadekwatne, lub że postępy są niewystarczające, Komisja wprowadzi niezbędne środki. Komisja będzie również regularnie oceniała odpowiednie środki krajowe i wydawała zalecenia, jeżeli stwierdzi, że występują niespójności lub że środki są niewystarczające.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**ustanawiające ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmieniające rozporządzenie (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹⁷,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹⁸,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W swoim komunikacie z dnia 11 grudnia 2019 r. zatytułowanym „Europejski Zielony Ład”¹⁹ Komisja przedstawiła nową strategię na rzecz wzrostu gospodarczego mającą na celu przekształcenie Unii w sprawiedliwe i dostatnie społeczeństwo, którego gospodarka będzie nowoczesna, zasobooszczędna i konkurencyjna i w którym w 2050 r. nie będzie emisji netto gazów cieplarnianych, a wzrost gospodarczy będzie oddzielony od wykorzystania zasobów. Celem strategii jest również ochrona, zachowanie i poprawa kapitału naturalnego UE oraz ochrona zdrowia i dobrostanu obywateli przed zagrożeniami i negatywnymi skutkami związanymi ze środowiskiem. Jednocześnie transformacja musi być sprawiedliwa i sprzyjająca włączeniu społecznemu, tak by nikt nie był pozostawiony samemu sobie.
- (2) Sprawozdanie specjalne Międzyrządowego Zespołu ds. Zmian Klimatu (IPCC) na temat wpływu globalnego ocieplenia o 1,5 °C w porównaniu z poziomem sprzed epoki przemysłowej i związanych z nim globalnych scenariuszy emisji gazów cieplarnianych²⁰ stanowi solidną podstawę naukową do przeciwdziałania zmianom klimatu i wskazuje, że potrzebna jest intensyfikacja działań w dziedzinie klimatu. Potwierdza ono, że należy jak najszybciej ograniczyć emisje gazów cieplarnianych i że w szczególności w celu zmniejszenia prawdopodobieństwa wystąpienia

¹⁷ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁸ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

¹⁹ Komunikat Komisji – Europejski Zielony Ład, COM(2019) 640 final z dnia 11 grudnia 2019 r.

²⁰ IPCC, 2018: Global Warming of 1.5°C. An IPCC Special Report on the impacts of global warming of 1.5°C above pre-industrial levels and related global greenhouse gas emission pathways, in the context of strengthening the global response to the threat of climate change, sustainable development, and efforts to eradicate poverty [Masson-Delmotte, V., P. Zhai, H.-O. Pörtner, D. Roberts, J. Skea, P.R. Shukla, A. Pirani, W. Moufouma-Okia, C. Péan, R. Pidcock, S. Connors, J.B.R. Matthews, Y. Chen, X. Zhou, M.I. Gomis, E. Lonnoy, T. Maycock, M. Tignor, i T. Waterfield (eds.)].

ekstremalnych zdarzeń pogodowych należy ograniczyć zmianę klimatu do 1,5 °C. Globalne sprawozdanie z oceny²¹ Międzyrządowej Platformy Naukowo-Politycznej w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES) z 2019 r. wskazuje na to, że na całym świecie dochodzi do utraty różnorodności biologicznej, a zmiana klimatu jest trzecią w kolejności najważniejszą przyczyną utraty bioróżnorodności²².

- (3) Aby przyczynić się do transformacji gospodarczej i społecznej, zatrudnienia, wzrostu gospodarczego oraz osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, jak również do tego, by w sprawiedliwy i racjonalny pod względem kosztów sposób zmierzać do osiągnięcia celu dotyczącego temperatury przewidzianego w porozumieniu paryskim z 2015 r. w sprawie zmiany klimatu wieńczącym 21. Konferencję Stron Ramowej Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu („porozumienie paryskie”), pierwszorzędne znaczenie ma ustalony długoterminowy cel.
- (4) W porozumieniu paryskim wyznaczono długofalowy cel polegający na utrzymaniu wzrostu temperatury na świecie na poziomie znajdującym się znacznie poniżej 2 °C powyżej poziomu sprzed epoki przemysłowej oraz do kontynuowanie działań na rzecz utrzymania go poniżej 1,5 °C w porównaniu z poziomem sprzed epoki przemysłowej²³, oraz podkreślono znaczenie przystosowania się do negatywnych skutków zmiany klimatu²⁴ oraz dopilnowania, by przepływy finansowe były spójne z kierunkiem działań na rzecz niskiego poziomu emisji gazów cieplarnianych i rozwoju odpornego na zmianę klimatu²⁵.
- (5) Działania w dziedzinie klimatu podejmowane przez Unię i państwa członkowskie powinny mieć na celu ochronę ludzi i naszej planety, dobrobytu, dostatku, zdrowia, integralności ekosystemów i różnorodności biologicznej przed zagrożeniem wynikającym ze zmiany klimatu, w kontekście agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i w dążeniu do realizacji celów porozumienia paryskiego, oraz w celu osiągnięcia jak największego dobrobytu w granicach planety oraz zwiększenia odporności i zmniejszenia wrażliwości społeczeństwa na zmianę klimatu.
- (6) Osiągnięcie neutralności klimatycznej powinno wymagać wkładu ze strony wszystkich sektorów gospodarki. Z uwagi na wpływ produkcji i zużycia energii na poziom emisji gazów cieplarnianych, niezbędne jest przejście na zrównoważone, przystępne cenowo i bezpieczne dostawy energii oparte na sprawnie i efektywnie działającym wewnętrznym rynku energii. Ważnymi czynnikami napędzającymi realizację celu neutralności klimatycznej są również transformacja cyfrowa, innowacje technologiczne oraz badania i rozwój.
- (7) Unia realizuje ambitną politykę w obszarze działań w dziedzinie klimatu i dysponuje ramami regulacyjnymi, które umożliwiają osiągnięcie unijnego celu redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. W skład prawodawstwa wdrażającego ten cel wchodzi między innymi dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE²⁶,

²¹ IPBES 2019: Global Assessment on Biodiversity and Ecosystem Services.

²² Europejska Agencja Środowiska – „Europejskie środowisko – stan i prognozy na 2020 r.” (Luksemburg: Urząd Publikacji UE, 2019 r.).

²³ Art. 2 ust.1 lit. a) porozumienia paryskiego.

²⁴ Art. 2 ust.1 lit. b) porozumienia paryskiego.

²⁵ Art. 2 ust.1 lit. c) porozumienia paryskiego.

²⁶ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2003/87/WE z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych w Unii oraz zmieniająca dyrektywę Rady 96/61/WE. (Dz.U. L 275 z dnia 25 października 2003, s. 32).

w której ustanawia się system handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych w Unii, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842²⁷, na podstawie którego wprowadzono krajowe cele w zakresie ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do 2030 r., oraz rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841²⁸ zawierające wymóg, by państwa członkowskie osiągnęły równowagę między emisjami gazów cieplarnianych a ich pochłanianiem w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem.

- (8) Poza tym w swoim komunikacie z dnia 28 listopada 2018 r. zatytułowanym „Czysta planeta dla wszystkich: Europejska długoterminowa wizja strategiczna dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki” Komisja przedstawiła wizję osiągnięcia zerowych emisji gazów cieplarnianych netto w Unii do 2050 r. w drodze sprawiedliwej społecznie i racjonalnej pod względem kosztów transformacji.
- (9) Za pośrednictwem pakietu „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków”²⁹ Unia realizuje ambitny program dekarbonizacji, w szczególności poprzez budowanie solidnej unii energetycznej obejmującej cele na 2030 r. w zakresie efektywności energetycznej i wykorzystania energii ze źródeł odnawialnych w dyrektywach Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE³⁰ i 2018/2001/UE³¹, oraz poprzez wzmocnienie odpowiednich środków ustawodawczych, w tym dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/31/UE³².
- (10) Unia jest światowym liderem w przechodzeniu na neutralność klimatyczną i zdecydowanie dąży do wyznaczenia ambitniejszych celów w skali światowej oraz wzmocnienia globalnej reakcji na zmiany klimatu, wykorzystując do tego celu wszelkie narzędzia, jakimi dysponuje, w tym dyplomację klimatyczną.
- (11) Parlament Europejski wezwał do koniecznego przekształcenia społeczeństwa europejskiego w społeczeństwo neutralne dla klimatu najpóźniej do 2050 r., tak by stało się ono przykładem europejskiego sukcesu³³, i ogłosił, że na świecie panuje kryzys klimatyczny i środowiskowy³⁴. W swoich konkluzjach z dnia 12 grudnia

²⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26).

²⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/841 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie włączenia emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych w wyniku działalności związanej z użytkowaniem gruntów, zmianą użytkowania gruntów i leśnictwem do ram polityki klimatyczno-energetycznej do roku 2030 i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 oraz decyzję nr 529/2013/UE (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 1).

²⁹ COM(2016) 860 final z dnia środa, 30 listopada 2016 r.

³⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/27/UE z dnia 25 października 2012 r. w sprawie efektywności energetycznej, zmiany dyrektyw 2009/125/WE i 2010/30/UE oraz uchylecia dyrektyw 2004/8/WE i 2006/32/WE (Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 1).

³¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82).

³² Dyrektywa 2010/31/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie charakterystyki energetycznej budynków (Dz.U. L 153 z 18.6.2010, s. 13).

³³ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 15 stycznia 2020 r. w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu (2019/2956(RSP)).

³⁴ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie alarmującej sytuacji klimatycznej i środowiskowej (2019/2930(RSP)).

2019 r.³⁵ Rada Europejska przyjęła cel polegający na osiągnięciu neutralności klimatycznej w Unii do 2050 r., zgodnie z celami porozumienia paryskiego, i potwierdziła, że niezbędne jest ustanowienie ram umożliwiających realizację tego celu, oraz że transformacja będzie wymagała znacznych nakładów publicznych i prywatnych. Rada Europejska zwróciła się również do Komisji o przygotowanie wniosku w sprawie długoterminowej strategii Unii jak najwcześniej w 2020 r., aby Rada mogła ją przyjąć i przedłożyć do Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu.

- (12) Unia powinna dążyć do osiągnięcia równowagi między antropogenicznymi emisjami gazów cieplarnianych a pochłanianiem gazów cieplarnianych, stosując metody naturalne i technologiczne, na poziomie Unii do 2050 r. Do osiągnięcia ogólnounijnego celu neutralności klimatycznej do 2050 r. powinny wspólnie dążyć wszystkie państwa członkowskie, a Parlament Europejski, Rada i Komisja powinny wprowadzić środki niezbędne do realizacji tego celu. Działania na poziomie Unii będą stanowić istotną część działań potrzebnych do osiągnięcia tego celu.
- (13) Unia powinna kontynuować swoje działania w dziedzinie klimatu i utrzymać wiodącą pozycję w tej dziedzinie po 2050 r., aby chronić ludzi i planetę przed zagrożeniami związanymi ze zmianą klimatu, dążąc do osiągnięcia celów dotyczących temperatury przewidzianych w porozumieniu paryskim i zgodnie z zaleceniami IPCC.
- (14) Dostosowanie się do zmiany klimatu jest kluczowym elementem długoterminowej, światowej reakcji na tę zmianę. Dlatego państwa członkowskie i Unia powinny zwiększyć swoje zdolności adaptacyjne, wzmocnić odporność i zmniejszyć wrażliwość na zmianę klimatu zgodnie z art. 7 porozumienia paryskiego, jak również zmaksymalizować korzyści płynące z innych polityk i prawodawstwa dotyczących środowiska. Państwa członkowskie powinny przyjąć kompleksowe krajowe strategie i plany w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu.
- (15) Przy wprowadzaniu na poziomie Unii i na poziomie krajowym środków odpowiednich do osiągnięcia celu neutralności klimatycznej państwa członkowskie oraz Parlament Europejski, Rada i Komisja powinny uwzględnić: wkład transformacji, która wiodzie do neutralności klimatycznej, w dobrostan obywateli, dobrobyt społeczeństwa i konkurencyjność gospodarki; bezpieczeństwo energetyczne i przystępność cenową energii; sprawiedliwość wobec wszystkich państw członkowskich i solidarność z nimi oraz sprawiedliwość i solidarność w obrębie państw członkowskich, poprzez uwzględnienie ich możliwości ekonomicznych, sytuacji krajowej oraz potrzeby stopniowej konwergencji; potrzebę zapewnienia, by transformacja była sprawiedliwa i uczciwa społecznie; najlepszą dostępną wiedzę naukową, zwłaszcza ustalenia zgłoszone przez IPCC; potrzebę uwzględnienia ryzyka związanego ze zmianą klimatu w decyzjach dotyczących inwestycji i planowania; efektywność pod względem kosztów i neutralność technologiczną w dążeniu do redukcji emisji gazów cieplarnianych i zwiększenia pochłaniania oraz zwiększenia odporności; wraz z upływem czasu dalszy rozwój integralności środowiskowej i wzrost poziomu ambicji.
- (16) Przejście na neutralność klimatyczną wymaga zmian w całym spektrum polityki oraz wspólnego działania we wszystkich sektorach gospodarki i ze strony wszystkich grup społeczeństwa, o czym mówi komunikat Komisji „Europejski Zielony Ład”. W swoich konkluzjach z dnia 12 grudnia 2019 r. Rada stwierdziła, że wszystkie

³⁵ Konkluzje przyjęte przez Radę Europejską na posiedzeniu w dniu 12 grudnia 2019 r., EUCO 29/19, CO EUR 31, CONCL 9.

istotne przepisy i polityki UE muszą być spójne z celem neutralności klimatycznej i muszą przyczynić się do jego osiągnięcia, przy jednoczesnym poszanowaniu równych warunków działania, i zwróciła się do Komisji o zbadanie, czy wymaga to dostosowania istniejących przepisów.

- (17) Komisja w swoim komunikacie „Europejski Zielony Ład” zapowiedziała, że zamierza ocenić i przedstawić wnioski dotyczące podwyższenia unijnego celu w zakresie obniżenia emisji gazów cieplarnianych na 2030 r., aby zapewnić jego spójność z celem neutralności klimatycznej na 2050 r. W tym komunikacie Komisja podkreśliła, że do osiągnięcia celu neutralności klimatycznej powinny przyczynić się wszystkie obszary polityki Unii i wszystkie sektory powinny odegrać w tym swoją rolę. Do września 2020 r. Komisja powinna, w oparciu o kompleksową ocenę skutków i z uwzględnieniem dokonanej przez siebie analizy zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu, przedłożonych Komisji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999³⁶, dokonać przeglądu unijnego celu klimatycznego na 2030 r. i zbadać opcje wprowadzenia nowego celu na 2030 r. na poziomie 50–55 % redukcji emisji w porównaniu z poziomem z 1990 r. Jeżeli uzna za stosowne skorygowanie unijnego celu na 2030 r., powinna przedłożyć Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski w sprawie wprowadzenia zmian do niniejszego rozporządzenia. Poza tym Komisja powinna do 30 czerwca 2021 r. ocenić, w jaki sposób należałoby zmienić unijne akty prawne wdrażające ten cel, aby osiągnąć redukcję emisji na poziomie 50 – 55 % w porównaniu z 1990 r.
- (18) Aby Unia i państwa członkowskie pozostały na właściwej drodze do osiągnięcia celu neutralności klimatycznej i postępów w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu, Komisja powinna regularnie oceniać dokonane postępy. Jeżeli zbiorowe postępy poczynione przez państwa członkowskie w dążeniu do osiągnięcia celu neutralności klimatycznej lub w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu będą niewystarczające lub jeżeli unijne środki będą niespójne z celem neutralności klimatycznej lub nieadekwatne pod względem zwiększania zdolności adaptacyjnych, wzmocnienia odporności lub zmniejszania podatności na zmianę klimatu, Komisja powinna wprowadzić niezbędne środki zgodnie z Traktatami. Komisja powinna również regularnie oceniać odpowiednie środki krajowe i wydawać zalecenia, jeżeli stwierdzi, że środki zastosowane przez państwo członkowskie są niespójne z celem neutralności klimatycznej lub nieadekwatne pod względem zwiększania zdolności adaptacyjnych, wzmocnienia odporności lub zmniejszania podatności na zmianę klimatu.
- (19) Komisja powinna zapewnić solidną i obiektywną ocenę w oparciu o najnowsze dane naukowe, techniczne i społeczno-gospodarcze oraz uwzględnienie w niej szerokiego zakresu niezależnej wiedzy specjalistycznej, oraz oprzeć swoją ocenę na odpowiednich informacjach, w tym na informacjach przedłożonych i zgłoszonych przez państwa członkowskie, sprawozdaniach Europejskiej Agencji Środowiska, najlepszej dostępnej wiedzy naukowej, w tym sprawozdaniach IPCC. Z uwagi na to, że Komisja zobowiązała się sprawdzić, w jaki sposób sektor publiczny może wykorzystać unijną systematykę dotyczącą zrównoważonego rozwoju w kontekście

³⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylecia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

Europejskiego Zielonego Ładu, powinno to obejmować informacje o zrównoważonych środowiskowo inwestycjach, Unii i państw członkowskich, spójne z rozporządzeniem (UE) 2020/... [rozporządzenie w sprawie systematyki], kiedy takie informacje staną się dostępne. Komisja powinna w miarę możliwości korzystać z europejskich danych i statystyk oraz dążyć do fachowego nadzoru. Europejska Agencja Środowiska powinna wspomagać Komisję, w stosownych przypadkach i zgodnie ze swoim rocznym programem pracy.

- (20) Ponieważ w stymulowaniu transformacji w kierunku neutralności klimatycznej znaczącą rolę do odegrania mają obywatele i społeczności, należy wspierać duże zaangażowanie publiczne i społeczne. Komisja powinna zatem współpracować ze wszystkimi grupami społeczeństwa, aby umożliwić im podejmowanie działań na rzecz neutralności klimatycznej i budowania odpornego na zmianę klimatu społeczeństwa, oraz wzmocnić ich pozycję, w tym poprzez wprowadzenie Europejskiego Paktu na rzecz Klimatu.
- (21) Aby zapewnić przewidywalność i pewność wszystkim podmiotom gospodarczym, w tym firmom, pracownikom, inwestorom i konsumentom, aby zapewnić nieodwracalność przejścia na neutralność klimatyczną, aby zapewnić z czasem stopniową redukcję oraz pomóc w ocenie spójności środków i postępów z celem neutralności klimatycznej, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do wyznaczenia trajektorii redukcji emisji gazów cieplarnianych w Unii mającej na celu osiągnięcie zerowej emisji gazów cieplarnianych netto do 2050 r. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami ustanowionymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa³⁷. W szczególności, aby zapewnić udział na równych zasadach Parlamentu Europejskiego i Rady w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.
- (22) Zgodnie ze zobowiązaniem Komisji do stosowania zasad lepszego stanowienia prawa należy dążyć do tego, by instrumenty Unii w odniesieniu do redukcji emisji gazów cieplarnianych były spójne. System służący do pomiaru postępów na drodze do osiągnięcia celu neutralności klimatycznej, jak również spójności środków wprowadzanych z myślą o jego realizacji, powinien być oparty na ramach zarządzania określonych w rozporządzeniu (UE) 2018/1999 i spójny z tymi ramami. W szczególności system regularnej sprawozdawczości oraz podziału na etapy procesu oceny i działań podejmowanych przez Komisję na podstawie sprawozdawczości powinny zostać dostosowane do wymogów przedkładania przez państwa członkowskie informacji i sprawozdań określonych w rozporządzeniu (UE) 2018/1999. Należy zatem zmienić rozporządzenie (UE) 2018/1999, aby włączyć cel neutralności klimatycznej do odpowiednich przepisów.
- (23) Ponieważ zmiana klimatu jest z definicji wyzwaniem międzynarodowym, działania krajowe należy uzupełniać i wzmacniać za pomocą skoordynowanych działań na poziomie Unii. Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie osiągnięcie neutralności klimatycznej w Unii do 2050 r., nie mogą zostać osiągnięte w sposób

³⁷ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

wystarczający jedynie przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich skalę i skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres stosowania

Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się ramy nieodwracalnego i stopniowego ograniczania emisji gazów cieplarnianych oraz poprawy ich pochłaniania za pomocą pochłaniaczy naturalnych i innych w Unii.

W niniejszym rozporządzeniu określono wiążący cel polegający na osiągnięciu neutralności klimatycznej w Unii do 2050 r., w dążeniu do osiągnięcia długoterminowego celu dotyczącego temperatury określonego w art. 2 porozumienia paryskiego, i przewidziano ramy służące osiągnięciu postępów w realizacji globalnego celu w zakresie adaptacji ustanowionego w art. 7 porozumienia paryskiego.

Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych wymienionych w części 2 załącznika V do rozporządzenia (UE) 2018/1999 oraz ich pochłaniania przez pochłaniacze naturalne lub inne .

Artykuł 2

Cel neutralności klimatycznej

1. Emisje i pochłanianie gazów cieplarnianych w całej Unii, uregulowane przez prawo Unii, należy zrównoważyć najpóźniej do 2050 r., tym samym zmniejszając emisje do poziomu zerowego netto w tym terminie.
2. Właściwe instytucje Unii i państwa członkowskie wprowadzają odpowiednio na poziomie unijnym i krajowym środki niezbędne, by umożliwić wspólne osiągnięcie celu neutralności klimatycznej określonego w ust. 1, z uwzględnieniem znaczenia wspierania sprawiedliwości i solidarności między państwami członkowskimi.
3. Do września 2020 r. Komisja dokonuje przeglądu unijnego celu klimatycznego na 2030 r., o którym mowa w art. 2 ust. 11 rozporządzenia (UE) 2018/1999, w świetle celu neutralności klimatycznej określonego w art. 2 ust. 1 i bada opcje wprowadzenia nowego celu na 2030 r. na poziomie 50–55 % redukcji emisji w porównaniu z poziomem z 1990 r. Jeżeli Komisja uzna za stosowne skorygowanie tego celu, przedkłada w tej sprawie odpowiednie wnioski Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
4. Do dnia 30 czerwca 2021 r. Komisja ocenia, w jaki sposób należałoby zmienić unijne akty prawne wdrażające cel Unii na 2030 r., aby umożliwić osiągnięcie redukcji emisji na poziomie 50 – 55 % w porównaniu z 1990 r. oraz osiągnąć cel neutralności klimatycznej określony w art. 2 ust. 1, i rozważa wprowadzenie niezbędnych środków, w tym przyjęcie wniosków ustawodawczych zgodnie z Traktatami.

Artykuł 3

Trajektoria prowadząca do osiągnięcia neutralności klimatycznej

1. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 9 celem uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez wyznaczenie trajektorii na poziomie Unii prowadzącej do osiągnięcia celu neutralności klimatycznej określonego w art. 2 ust. 1 do 2050 r. Najpóźniej w terminie sześciu miesięcy od każdego globalnego przeglądu, o którym mowa w art. 14 porozumienia paryskiego, Komisja dokonuje przeglądu tej trajektorii.
2. Punktem wyjścia trajektorii jest unijny cel klimatyczny na 2030 r. określony w art. 2 ust. 3.
3. Przy ustalaniu trajektorii zgodnie z ust. 1 Komisja bierze pod uwagę następujące kwestie:
 - a) opłacalność i efektywność gospodarczą;
 - b) konkurencyjność unijnej gospodarki;
 - c) najlepszą dostępną technologię;
 - d) efektywność energetyczną, przystępność cenową energii i bezpieczeństwo dostaw;
 - e) uczciwość i solidarność między państwami członkowskimi;
 - f) potrzebę zapewnienia skuteczności środowiskowej i rozwoju w czasie;
 - g) potrzeby i możliwości inwestycyjne;
 - h) potrzebę zapewnienia, by transformacja była sprawiedliwa i uczciwa społecznie;
 - i) zmiany sytuacji międzynarodowej i działania podejmowane na rzecz realizacji długoterminowych celów porozumienia paryskiego i ostatecznego celu Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu;
 - j) najlepsze dostępne i najnowsze dowody naukowe, w tym najnowsze sprawozdania IPCC.

Artykuł 4

Przystosowanie się do zmiany klimatu

1. Odpowiednie instytucje Unii i państwa członkowskie zapewniają ciągłe postępy w zwiększaniu zdolności przystosowawczych, wzmocnieniu odporności i zmniejszaniu wrażliwości na zmianę klimatu zgodnie z art. 7 porozumienia paryskiego.
2. Państwa członkowskie opracowują i wdrażają strategie i plany adaptacyjne, które obejmują kompleksowe ramy zarządzania ryzykiem, w oparciu o solidne scenariusze odniesienia dotyczące klimatu i wrażliwości oraz oceny postępów.

Artykuł 5

Ocena postępów i środków unijnych

1. Do dnia 30 września 2023 r. i od tej daty co pięć lat Komisja ocenia, wraz z oceną przewidzianą w art. 29 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2018/1999:

- a) zbiorowe postępy dokonane przez wszystkie państwa członkowskie na drodze do realizacji celu neutralności klimatycznej określonego w art. 2 ust. 1 wyrażonego w formie trajektorii, o której mowa w art. 3 ust. 1;
- b) zbiorowe postępy dokonane przez wszystkie państwa członkowskie w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu, o których mowa w art. 4.

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski z tej oceny, wraz ze sprawozdaniem na temat stanu unii energetycznej opracowanym w danym roku kalendarzowym zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) 2018/1999.

2. Do dnia 30 września 2023 r. i od tej daty co pięć lat Komisja dokonuje przeglądu:
 - a) spójności środków unijnych z celem neutralności klimatycznej określonym w art. 2 ust. 1 wyrażonym w formie trajektorii, o której mowa w art. 3 ust. 1;
 - b) adekwatności środków unijnych w celu zapewnienia postępów w zakresie przystosowania, o których mowa w art. 4.
3. Jeżeli na podstawie oceny, o której mowa w ust. 1 i 2 Komisja stwierdza, że środki unijne są niespójne z celem neutralności klimatycznej określonym w art. 2 ust. 1 lub nieadekwatne w celu zapewnienia postępów w zakresie przystosowania, o których mowa w art. 4, lub że postępy na drodze do osiągnięcia celu neutralności klimatycznej lub przystosowania się do zmiany klimatu, o których mowa w art. 4, są niewystarczające, wprowadza niezbędne środki zgodnie z Traktatami w tym samym czasie, w którym dokonuje przeglądu trajektorii, o której mowa w art. 3 ust. 1.
4. Przed przyjęciem jakichkolwiek środków lub wniosków ustawodawczych Komisja ocenia je w świetle celu neutralności klimatycznej określonego w art. 2 ust. 1 wyrażonego w formie trajektorii, o której mowa w art. 3 ust. 1, oraz włącza tę analizę do wszelkich ocen skutków towarzyszących tym środkom lub wnioskom ustawodawczym i podaje wyniki tej oceny do wiadomości publicznej w chwili przyjęcia.

Artykuł 6

Ocena środków krajowych

1. Do dnia 30 września 2023 r. i od tej daty co pięć lat Komisja ocenia:
 - a) spójność zidentyfikowanych środków krajowych, na podstawie krajowych planów w zakresie energii i klimatu lub dwuletnich sprawozdań z postępów przedłożonych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1999, odpowiednich do osiągnięcia celu neutralności klimatycznej określonego w art. 2 ust. 1 wyrażonego w formie trajektorii, o której mowa w art. 3 ust. 1;
 - b) adekwatność odpowiednich środków krajowych w celu zapewnienia postępów w zakresie przystosowania, o których mowa w art. 4.

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wnioski z tej oceny, wraz ze sprawozdaniem na temat stanu unii energetycznej opracowanym w danym roku kalendarzowym zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) 2018/1999.

2. Jeżeli Komisja stwierdza, z należyтым uwzględnieniem zbiorowych postępów ocenionych zgodnie z art. 5 ust. 1, że środki podjęte przez państwo członkowskie są niespójne z celem wyrażonym w formie trajektorii, o której mowa w art. 3 ust. 1, lub nieadekwatne w celu zapewnienia postępów w zakresie przystosowania, o których

mowa w art. 4, może wydać zalecenia dla tego państwa członkowskiego. Komisja podaje te zalecenia do wiadomości publicznej.

3. Jeżeli zgodnie z ust. 2 wydane zostanie zalecenie, zastosowanie mają następujące zasady:
 - a) dane państwo członkowskie należycie uwzględni zalecenie, w duchu solidarności między państwami członkowskimi a Unią oraz między samymi państwami członkowskimi;
 - b) zainteresowane państwo członkowskie w swoim pierwszym sprawozdaniu z postępu przedłożonym zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) 2018/1999 w roku następującym po roku wydania zalecenia podaje, w jaki sposób należycie uwzględniło to zalecenie. Jeżeli dane państwo członkowskie postanowi nie brać pod uwagę zalecenia w całości lub w znacznej mierze, przedstawia Komisji uzasadnienie tej decyzji;
 - c) zalecenia powinny uzupełniać się z najbardziej aktualnymi zaleceniami dla poszczególnych państw wydawanymi w ramach europejskiego semestru.

Artykuł 7

Wspólne przepisy dotyczące oceny Komisji

1. Oprócz środków krajowych, o których mowa w art. 6 ust. 1 lit. a), Komisja opiera swoją ocenę, o której mowa w art. 5 i 6, na co najmniej:
 - a) informacjach przedłożonych i zgłoszonych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1999;
 - b) sprawozdaniach Europejskiej Agencji Środowiska (EEA);
 - c) statystykach i danych europejskich, w tym danych na temat strat wynikających z niekorzystnych skutków klimatycznych, o ile dane te są dostępne; oraz
 - d) najlepszych dostępnych dowodach naukowych, w tym najnowszych sprawozdaniach IPCC; oraz
 - e) wszelkich dodatkowych informacjach na temat zrównoważonych środowiskowo inwestycji Unii i państw członkowskich, w tym w miarę możliwości, inwestycji spójnych z rozporządzeniem (UE) 2020/... [rozporządzenie w sprawie systematyki].
2. EEA pomaga Komisji w przygotowaniu oceny, o której mowa w art. 5 i 6, zgodnie ze swoim rocznym programem prac.

Artykuł 8

Udział społeczeństwa

Komisja współpracuje ze wszystkimi grupami społeczeństwa, aby umożliwić im podejmowanie działań na rzecz neutralności klimatycznej i budowania odpornego na zmianę klimatu społeczeństwa oraz wzmocnić ich pozycję. Komisja ułatwia sprzyjający włączeniu społecznemu i dostępny dla wszystkich proces na wszystkich poziomach, w tym na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym, oraz z udziałem partnerów społecznych, obywateli i społeczeństwa obywatelskiego, zmiierzający do wymiany najlepszych praktyk i określenia działań oraz wkładu na rzecz osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia. Poza tym Komisja może również korzystać z wielopoziomowych dialogów w dziedzinie klimatu

i energii ustanowionych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 11 rozporządzenia (UE) 2018/1999.

Artykuł 9

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 1, podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 3 ust. 1, powierza się Komisji na czas nieokreślony od dnia ... [OP: [data wejścia w niniejszego rozporządzenia] r.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 3. ust. 1, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami ustanowionymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 3 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 10

Zmiany w rozporządzeniu (UE) 2018/1999

W rozporządzeniu (UE) 2018/1999 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 ust. 1 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) wdrożenie strategii i środków służących realizacji unijnego celu neutralności klimatycznej określonego w art. 2 rozporządzenia .../... [Prawo o klimacie], służących realizacji założeń i osiągnięciu celów unii energetycznej, a w pierwszym okresie dziesięcioletnim od 2021 r. do 2030 r. – zwłaszcza osiągnięciu celów Unii na 2030 r. w dziedzinie energii i klimatu;”;
- 2) art. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) „prognozy” oznaczają przewidywania dotyczące antropogenicznych emisji gazów cieplarnianych z różnych źródeł oraz pochłaniania emisji przez pochłaniacze lub zmian w systemie energetycznym, w tym co najmniej oszacowania ilościowe dla

następujących bezpośrednio po roku sprawozdawczym kolejnych sześciu lat kończących się cyfrą 0 lub 5;”;

3) art. 3 ust. 2 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) ocena wpływu planowanych polityk i środków na realizację założeń, o których mowa w lit. b), w tym ich spójności z unijnym celem neutralności klimatycznej określonym w art. 2 rozporządzenia .../... [Prawo o klimacie], z określonymi w Porozumieniu paryskim długoterminowymi założeniami dotyczącymi redukcji emisji gazów cieplarnianych i z długoterminowymi strategiami, o których mowa w art. 15;”;

4) w art. 8 ust. 2 dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) sposobu, w jaki istniejące polityki i środki oraz planowane polityki i środki przyczyniają się do osiągnięcia unijnego celu neutralności klimatycznej określonego w art. 2 rozporządzenia .../... [Prawo o klimacie].”;

5) art. 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

Wielopoziomowy dialog w dziedzinie klimatu i energii

Każde państwo członkowskie zgodnie z przepisami krajowymi organizuje wielopoziomowy dialog dotyczący klimatu i energii, w którym mogą aktywnie uczestniczyć samorządy lokalne, organizacje społeczne, przedsiębiorcy, inwestorzy i inne odpowiednie zainteresowane strony oraz ogół społeczeństwa, by omawiać osiągnięcie unijnego celu neutralności klimatycznej określonego w art. 2 rozporządzenia .../... [Prawo o klimacie] oraz poszczególne scenariusze polityki energetyczno-klimatycznej, w tym w perspektywie długoterminowej, oraz dokonywać przeglądu postępów, chyba że to państwo członkowskie ma już strukturę służącą temu samemu celowi. Taki dialog może służyć omówieniu zintegrowanych krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu.”;

6) art. 15 ust. 3 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) osiągnięcia długoterminowej redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz poprawy pochłaniania emisji przez pochłaniacze we wszystkich sektorach zgodnie z unijnym celem neutralności klimatycznej określonym w art. 2 rozporządzenia .../... [Prawo o klimacie];”

7) w załączniku I (część 1) wprowadza się następujące zmiany:

a) w sekcji A w pkt 3.1.1 lit. i) otrzymuje brzmienie:

„(i) Polityki i środki służące do osiągnięcia celu określonego zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/842, jak wskazano w pkt 2.1.1, oraz polityki i środki mające na celu spełnienie wymogów określonych w rozporządzeniu (UE) 2018/841, obejmujące wszystkie najważniejsze sektory wysokoemisyjne oraz sektory związane ze zwiększaniem pochłaniania, z perspektywą osiągnięcia celu neutralności klimatycznej określonego w art. 2 rozporządzenia .../... [Prawo o klimacie]”;

b) w sekcji B dodaje się pkt 5.5 w brzmieniu:

„5.5. „e) Wkład planowanych polityk i środków na rzecz osiągnięcia unijnego celu neutralności klimatycznej określonego w art. 2 rozporządzenia .../... [Prawo o klimacie].”;

8) w załączniku VI pkt (viii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„(viii) ocenę wkładu polityki lub środka w realizację unijnego celu neutralności klimatycznej określonego w art. 2 rozporządzenia .../... [Prawo o klimacie] oraz w realizację strategii długoterminowej, o której mowa w art. 15;”.

Artykuł 11

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

Spis treści

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY
 - 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
 - 1.2. Obszary polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa (klaster programów)
 - 1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:
 - 1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
 - 1.4.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy
 - 1.4.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii
 - 1.4.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań
 - 1.4.4. Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia
 - 1.5. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
 - 1.6. Planowane tryby zarządzania
2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA
 - 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
 - 2.2. Systemy zarządzania i kontroli
 - 2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli
 - 2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia
 - 2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kontroli pod względem kosztów
 - 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom
3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY
 - 3.1. Dział wieloletnich ram finansowych i proponowane nowe linie budżetowe po stronie wydatków
 - 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki
 - 3.2.2. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne
 - 3.2.3. Udział osób trzecich w finansowaniu
 - 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie)

1.2. Obszary polityki, których dotyczy wnioski/inicjatywa (*klaster programów*)

Działania w dziedzinie klimatu

Tytuł 34 (WRF 2014/20) – Tytuł 9 (WRF 2021/27)

1.3. Wniosek/inicjatywa dotyczy:

nowego działania

nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego / działania przygotowawczego³⁸

przedłużenia bieżącego działania

połączenia lub przekształcenia co najmniej jednego działania pod kątem innego/nowego działania

1.4. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.4.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

W komunikacie w sprawie Europejskiego Zielonego Ładu potwierdzono, że ambicją Komisji jest to, by do 2050 r. Europa stała się pierwszym kontynentem neutralnym dla klimatu. Długoterminowy cel UE dotyczący osiągnięcia neutralności klimatycznej poparły zarówno Parlament Europejski, jak i Rada Europejska. Niniejszy wniosek ma na celu ustanowienie ram, które umożliwią UE osiągnięcie neutralności klimatycznej, w tym wyznaczenie planu wiodącego do realizacji tego celu. Odpowiednie instytucje Unii i państwa członkowskie wprowadzają środki niezbędne do wdrożenia wniosku. Państwa członkowskie muszą w większym stopniu wcielić do swoich planów i sprawozdań na mocy rozporządzenia w sprawie zarządzania perspektywę długoterminową. Komisja wykonuje różne zadania, takie jak przegląd celu na 2030 r. i wszystkich odnośnych powiązanych instrumentów, aby osiągnąć skorygowany cel, wyznaczenie trajektorii, ocena spójności z istniejącymi ramami polityki, ocena przeprowadzana co pięć lat, wydawanie zaleceń i wprowadzanie dodatkowych środków na poziomie UE.

³⁸

O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

- 1.4.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii” należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.*

Przyczyny działania na poziomie europejskim (ex ante) Zmiana klimatu jest wyzwaniem międzynarodowym, którego nie można rozwiązać wyłącznie poprzez działania krajowe lub lokalne.

Oczekiwana wygenerowana wartość dodana UE (ex post) Skoordynowane działania UE mogą skutecznie uzupełniać i wzmacniać działania krajowe i lokalne oraz prowadzić do intensyfikacji działań w dziedzinie klimatu.

- 1.4.3. *Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań*

UE ustanowiła kompleksowe ramy polityki na rzecz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Rozpoczęła już modernizację i transformację gospodarki w celu osiągnięcia neutralności klimatycznej. W latach 1990–2018 Unia zmniejszyła emisje gazów cieplarnianych o 23 %, podczas gdy jej gospodarka odnotowała wzrost o 61 %. Oczekuje się jednak, że aktualna polityka pomoże ograniczyć emisje gazów cieplarnianych jedynie o 60 % do 2050 r., co oznacza, że w celu osiągnięcia neutralności klimatycznej do 2050 r. pozostanie jeszcze wiele do zrobienia.

- 1.4.4. *Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia*

Celem wniosku jest uzupełnienie istniejących ram politycznych poprzez wyznaczenie długoterminowego kierunku działań oraz zapisanie w prawie UE celu polegającego na osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r., intensyfikację działań adaptacyjnych, ustanowienie procesu służącego do wyznaczenia i dokonania przeglądu trajektorii w perspektywie do 2050 r. oraz ustanowienie regularnej oceny i procesu stosowanego w razie niewystarczających postępów bądź wystąpienia niespójności. We wniosku przewidziano również, że zadaniem Komisji będzie dokonywanie przeglądu istniejących polityk i przepisów unijnych pod kątem ich zgodności z celem neutralności klimatycznej, jak również z wyznaczoną trajektorią. Komisja powinna ocenić i przedstawić wnioski dotyczące podwyższenia unijnego celu w zakresie obniżenia emisji gazów cieplarnianych na 2030 r., aby zapewnić jego spójność z celem neutralności klimatycznej na 2050 r. Wniosek jest spójny z rozporządzeniem (UE) 2018/1999 w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu z poprawkami.

1.5. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

Ograniczony czas trwania

- od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na zobowiązania oraz od RRRR r. do RRRR r. w odniesieniu do środków na płatności.

Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2020 r. przez czas nieokreślony,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.6. Planowane tryby zarządzania

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję

- w ramach jej służb, w tym za pośrednictwem jej pracowników w delegaturach Unii;
- przez agencje wykonawcze;

Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi

Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:

- państwom trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
- organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
- EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
- organom, o których mowa w art. 70 i 71 rozporządzenia finansowego;
- organom prawa publicznego;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
- podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
- osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Europejska Agencja Środowiska będzie wspierać Komisję zgodnie ze swoim rocznym programem pracy w opracowywaniu sprawozdań oraz monitorowaniu i ocenie postępów w zakresie przystosowania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
--

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Podstawą dla wniosku są solidne ramy na rzecz przejrzystości w odniesieniu do redukcji emisji gazów cieplarnianych, zintegrowane plany krajowe w zakresie energii i klimatu oraz wszelkie inne informacje dotyczące klimatu, na przykład zawarte w rozporządzeniu w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu. Harmonogram oceny przez Komisję został zsynchronizowany z harmonogramem porozumienia paryskiego i z przeglądem przewidzianym w rozporządzeniu w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu. Proces formułowania zaleceń przez Komisję wiąże się z oceną dokonywaną co pięć lat przez Komisję.

2.2. Systemy zarządzania i kontroli

2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli

Nie dotyczy – Wniosek nie wprowadza w życie programu finansowego, lecz służy realizacji długoterminowej polityki. Tryb zarządzania, mechanizmy finansowania wykonania, warunki płatności oraz strategia kontroli w odniesieniu do poziomu błędu nie mają zastosowania. Wdrożenie niniejszego wniosku wymagało będzie przesunięcia zasobów ludzkich w ramach Komisji, jak również niewielkiego wzmocnienia personelu Europejskiej Agencji Środowiska (EEA). Wprowadzone zostały odpowiednie procedury.

2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia

Państwa członkowskie mogą mieć opóźnienia w wypełnianiu zobowiązań w odniesieniu do planowania i sprawozdawczości, które spoczywają na nich na mocy rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu. Dzięki już istniejącym i dobrze ugruntowanym systemom sprawozdawczości w zakresie informacji dotyczących klimatu (na mocy rozporządzenia w sprawie mechanizmu monitorowania i włączonym do rozporządzenia w sprawie zarządzania) istnieją procedury zapewniające, aby sprawozdania na temat emisji gazów cieplarnianych pojawiały się na czas, były kontrolowane pod względem jakości, oraz by wszystkie państwa członkowskie, które nie wywiązują się ze swoich obowiązków sprawozdawczych, otrzymały pomoc.

Możliwe również, że środki na poziomie unijnym i krajowym będą nieadekwatne w celu osiągnięcia neutralności klimatycznej lub postępy będą niewystarczające. Dlatego we wniosku przewiduje się regularną ocenę postępów, przegląd, zalecenia i środki dodatkowe. Przewidziano także ocenę i propozycje dotyczące zwiększenia unijnego celu w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych, który ma zostać osiągnięty do 2030 r., oraz wyznaczenie trajektorii.

Niniejsza inicjatywa nie pociąga za sobą nowych znaczących rodzajów ryzyka, które nie byłyby już uwzględnione przez istniejące wewnętrzne ramy kontroli.

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Niniejsza inicjatywa nie pociąga za sobą nowych znaczących rodzajów kontroli/ryzyka, które nie byłyby już uwzględnione przez istniejące wewnętrzne ramy kontroli.

Należy określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. pochodzące ze strategii w zakresie zwalczania nadużyć finansowych.

Nie przewiduje się żadnych szczególnych środków wykraczających poza stosowanie rozporządzenia finansowego.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział wieloletnich ram finansowych i proponowane nowe linie budżetowe po stronie wydatków

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj wydatków	Wkład			
	Numer 5 (7) [Dział Europejska administracja publiczna]	Zróżn./niezróżn. ³⁹	z państw EFTA ⁴⁰	z krajów kandydujących ⁴¹	z państw trzecich	w rozumieniu art. [21 ust. 2 lit. b)] rozporządzenia finansowego
	34 01 01 01 / 20 02 01 02 34 01 02 01 / 20 02 06 01	Niezróżn.	NIE	NIE	NIE	NIE

³⁹ Zróżn. = Środki zróżnicowane / niezróżn. = środki niezróżnicowane

⁴⁰ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

⁴¹ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

Dział wieloletnich ram finansowych	5 (7)	„Wydatki administracyjne”
---	-------	---------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po 20 27 r.	RAZEM
Zasoby ludzkie		0,300	0,450	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600		4,350
Pozostałe wydatki administracyjne		0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050		0,400
OGÓŁEM środki na DZIAŁ 7 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,350	0,500	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650		4,750

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	po 20 27 r.	RAZEM
OGÓŁEM środki z wszystkich DZIAŁÓW wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	0,350	0,500	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650		4,750
	Środki na płatności	0,350	0,500	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650		4,750

3.2.2. Podsumowanie szacunkowego wpływu na środki administracyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Lata	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	RAZEM
------	------	------	------	------	------	------	------	------	-------

DZIAŁ 5 (7) wieloletnich ram finansowych									
Zasoby ludzkie	0,300	0,450	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	0,600	4,350
Pozostałe wydatki administracyjne	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,400
Suma cząstkowa DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	0,350	0,500	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650	4,750

RAZEM	0,350	0,500	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650	0,650	4,750
--------------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie i inne wydatki o charakterze administracyjnym zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

3.2.2.1. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

Lata		2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)									
Centrala i biura przedstawicielstw Komisji		2	3	4	4	4	4	4	4
Delegacje									
Badania naukowe									
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC) - AC, AL, END, INT i JED ⁴²									
Dział 7									
Finansowanie z DZIAŁU 7 wieloletnich ram finansowych	- w centrali								
	- w delegaturach								
Finansowanie ze środków przydzielonych na program ⁴³	- w centrali								
	- w delegaturach								
Badania naukowe									
Inna linia budżetowa (proszę określić)									
RAZEM		2	3	4	4	4	4	4	4

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	To zapotrzebowanie na dodatkowe zasoby ludzkie (4 FTE do 2022) r. – administratorzy ogranicza się do opracowania projektu, międzyinstytucjonalnego przyjęcia oraz dalszego monitorowania przez DG prawa o klimacie <i>stricto sensu</i> , z <u>wyłączeniem</u> wymiaru koordynacyjno-komunikacyjnego. Jednak dalsze implikacje dotyczące ilości pracy przy późniejszych inicjatywach zarówno ustawodawczych, jak i nieustawodawczych związanych z prawem o klimacie, są dużo szersze i zostaną przedstawione w innym dokumencie.
Personel zewnętrzny	Nie dotyczy

⁴² CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert.

⁴³ W ramach podpułapu na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

3.2.3. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

Wniosek/inicjatywa:

- nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- przewiduje współfinansowanie ze strony osób trzecich szacowane zgodnie z poniższymi szacunkami:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Lata	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	RAZEM
Określić organ współfinansujący								
OGÓLEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. **Szacunkowy wpływ na dochody**

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody inne

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI – „AGENCJE”

Europejska Agencja Środowiska

Spis treści

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY
 - 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
 - 1.2. Dziedziny polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa
 - 1.3. Wniosek dotyczy
 - 1.4. Cel(e)
 - 1.4.1. Cel(e) ogólny(e)
 - 1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)
 - 1.4.3. Oczekiwane wyniki i wpływ
 - 1.4.4. Wskaźniki dotyczące realizacji celów
 - 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
 - 1.5.1. Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy
 - 1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii
 - 1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań
 - 1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami
 - 1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków
 - 1.6. Okres trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy
 - 1.7. Planowane tryby zarządzania
2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA
 - 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
 - 2.2. Systemy zarządzania i kontroli
 - 2.2.1. Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli
 - 2.2.2. Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia
 - 2.2.3. Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kontroli pod względem kosztów
 - 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom
3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki
 - 3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne [organu]
 - 3.2.3. Szacunkowy wpływ na zasoby ludzkie [organu]
 - 3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi
 - 3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI – „AGENCJE”

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiające ramy na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmieniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie)

1.2. Dziedziny polityki, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Działania w dziedzinie klimatu

Tytuł 34 (WRF 2014/20) – Tytuł 09 (WRF 2021/27)

1.3. Wniosek dotyczy

- nowego działania
- nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego / działania przygotowawczego⁴⁴
- przedłużenia bieżącego działania
- połączenia co najmniej jednego działania w inne lub nowe działanie.

1.4. Cel(e)

1.4.1. Cel(e) ogólny(e)

Proponowane rozporządzenie ma na celu ustanowienie ram umożliwiających osiągnięcie przez UE neutralności klimatycznej obejmujących wiążący unijny cel w zakresie neutralności klimatycznej do 2050 r., przewiduje przegląd dotychczasowego celu redukcji emisji gazów cieplarnianych do 2030 r. i wyznaczenie trajektorii do 2050 r., działania przystosowawcze do zmian klimatu oraz proces zarządzania w celu utrzymania UE na drodze do osiągnięcia celu.

Proponowane rozporządzenie jest centralnym elementem Europejskiego Zielonego Ładu, jednego z sześciu ambitnych celów określonych w wytycznych politycznych przewodniczącej Ursuli von der Leyen.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(e)

Cel szczegółowy nr 1: Osiągnięcie neutralności klimatycznej za pomocą sprawnie działającego unijnego rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla oraz skutecznych ram operacyjnych umożliwiających państwom członkowskim ograniczenie emisji w innych sektorach

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa: Europejski Zielony Ład

⁴⁴ O którym mowa w art. 58 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Niniejszy wniosek ma na celu ustanowienie ram, które umożliwią UE osiągnięcie neutralności klimatycznej. W szczegółowej analizie uzupełniającej komunikat „Czysta planeta dla wszystkich” zbadano wszystkie kluczowe sektory gospodarki pod kątem sposobów na osiągnięcie neutralności klimatycznej. Wpływ na te sektory wynikał będzie z późniejszych możliwych wniosków uzupełniających dotyczących przeglądu istniejącego prawodawstwa i polityk lub dodatkowych polityk. Jeżeli chodzi o poziom krajowy, charakter i zakres środków krajowych wybranych przez państwa członkowskie w celu wdrożenia tej polityki zadecydują o tym, na które zainteresowane strony będzie mieć wpływ inicjatywa.

Stworzenie i monitorowanie sprawozdawczości w odniesieniu do procesów ujętych w rozporządzeniu w sprawie zarządzania unią energetyczną i działań w dziedzinie klimatu powinno zminimalizować obciążenia administracyjne dla państw członkowskich, a jednocześnie poprawić jakość informacji i przejrzystość. Celem propozycji jest również zsynchronizowanie oceny z terminami określonymi w porozumieniu paryskim.

1.4.4. *Wskaźniki dotyczące realizacji celów*

Należy wskazać wskaźniki stosowane do monitorowania postępów i osiągnięć.

Wdrożenie wniosku powinno zagwarantować, że UE i państwa członkowskie będą na właściwej drodze do osiągnięcia neutralności klimatycznej UE do 2050 r. i zintensyfikowania swoich działań dostosowawczych.

Konkretne wskaźniki, które umożliwią monitorowanie wdrażania to:

Poziom redukcji emisji gazów cieplarnianych w UE (zgłoszony zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1999)

Działania w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu (zgłoszone zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/1999) oraz liczba państw członkowskich posiadających strategie i plany adaptacyjne (jak określono we wniosku).

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej, w tym szczegółowy terminarz przebiegu realizacji inicjatywy*

Odpowiednie instytucje Unii i państwa członkowskie wprowadzają środki niezbędne do wdrożenia wniosku. Państwa członkowskie muszą w większym stopniu wcielić do swoich planów i sprawozdań na mocy rozporządzenia w sprawie zarządzania perspektywę długoterminową. Komisja wykonuje różne zadania, takie jak przegląd celu na 2030 r. i wszystkich istotnych powiązanych instrumentów polityki służących realizacji skorygowanego celu, wyznaczenie trajektorii, ocena spójności z istniejącymi ramami polityki, ocena przeprowadzana co pięć lat, wydawanie zaleceń i wprowadzanie dodatkowych środków na poziomie UE.

1.5.2. *Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej (może wynikać z różnych czynników, na przykład korzyści koordynacyjnych, pewności prawa, większej efektywności lub komplementarności). Na potrzeby tego punktu „wartość dodaną z tytułu zaangażowania Unii”*

należy rozumieć jako wartość wynikającą z unijnej interwencji wykraczającą poza wartość, która zostałaby wytworzona przez same państwa członkowskie.

Zmiana klimatu jest wyzwaniem międzynarodowym, którego nie można rozwiązać wyłącznie poprzez działania krajowe lub lokalne. Skoordynowane działania UE mogą skutecznie uzupełniać i wzmacniać działania krajowe i lokalne oraz prowadzić do intensyfikacji działań w dziedzinie klimatu.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

UE ustanowiła kompleksowe ramy polityki na rzecz ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Rozpoczęła już modernizację i transformację gospodarki w celu osiągnięcia neutralności klimatycznej. W latach 1990–2018 Unia zmniejszyła emisje gazów cieplarnianych o 23 %, podczas gdy jej gospodarka odnotowała wzrost o 61 %. Oczekuje się jednak, że aktualna polityka pomoże ograniczyć emisje gazów cieplarnianych jedynie o 60 % do 2050 r., co oznacza, że w celu osiągnięcia neutralności klimatycznej pozostanie jeszcze wiele do zrobienia.

1.5.4. Spójność z wieloletnimi ramami finansowymi oraz możliwa synergia z innymi właściwymi instrumentami

Celem wniosku jest uzupełnienie istniejących ram politycznych poprzez wyznaczenie długoterminowego kierunku działań oraz zapisanie w prawie UE celu polegającego na osiągnięciu neutralności klimatycznej do 2050 r., intensyfikację działań dostosowawczych, ustanowienie procesu służącego do wyznaczania i aktualizowania trajektorii w perspektywie do 2050 r. oraz ustanowienie regularnych ocen i procesu stosowanego w razie niewystarczających postępów bądź wystąpienie niespójności. Komisja powinna ocenić i przedstawić wnioski dotyczące podwyższenia unijnego celu w zakresie obniżenia emisji gazów cieplarnianych na 2030 r., aby zapewnić jego spójność z celem neutralności klimatycznej na 2050 r. Wniosek jest spójny z rozporządzeniem w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu.

1.5.5. Ocena różnych dostępnych możliwości finansowania, w tym zakresu przegrupowania środków

-

1.6. Okres trwania i wpływ finansowy wniosku/inicjatywy

Ograniczony czas trwania

- Okres trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.
- Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

Nieograniczony czas trwania

- Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2020 r. przez czas nieokreślony,
- po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Planowane tryby zarządzania

Bezpośrednie zarządzanie przez Komisję przez

- agencje wykonawcze
- Zarządzanie dzielone z państwami członkowskimi
- Zarządzanie pośrednie poprzez przekazanie zadań związanych z wykonaniem budżetu:
 - organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
 - EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
 - organom, o których mowa w art. 70 i 71;
 - organom prawa publicznego;
 - podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
 - podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
 - osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.

Uwagi

Europejska Agencja Środowiska będzie wspierać Komisję zgodnie ze swoim rocznym programem pracy w opracowywaniu co pięć lat sprawozdań z oceny postępów w dążeniu do osiągnięcia neutralności klimatycznej oraz monitorowaniu i ocenie postępów w zakresie przystosowania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem. EEA zrealizuje te zadania w ramach swojego obecnego mandatu i zgodnie z jednolitym dokumentem programowym określającym wieloletni i roczny program prac EEA (art. 32 rozporządzenia 2019/715 – rozporządzenie w sprawie ram finansowych).

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Określić częstotliwość i warunki

Podstawą dla wniosku są solidne ramy na rzecz przejrzystości w odniesieniu do redukcji emisji gazów cieplarnianych oraz wszelkie inne informacje dotyczące klimatu, na przykład zawarte w rozporządzeniu w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu. Harmonogram oceny przez Komisję został zsynchronizowany z harmonogramem porozumienia paryskiego i z przeglądem przewidzianym w rozporządzeniu w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu. Proces formułowania zaleceń przez Komisję wiąże się z oceną dokonywaną co pięć lat przez Komisję.

2.2. Systemy zarządzania i kontroli

2.2.1. *Uzasadnienie dla systemu zarządzania, mechanizmów finansowania wykonania, warunków płatności i proponowanej strategii kontroli*

Państwa członkowskie mogą mieć opóźnienia w wypełnianiu zobowiązań w odniesieniu do planowania i sprawozdawczości, które spoczywają na nich na mocy rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu. Dzięki już istniejącym i dobrze ugruntowanym systemom sprawozdawczości w zakresie informacji dotyczących klimatu (na mocy rozporządzenia w sprawie mechanizmu monitorowania i włączonym do rozporządzenia w sprawie zarządzania) istnieją procedury zapewniające, aby sprawozdania na temat emisji gazów cieplarnianych pojawiały się na czas, były kontrolowane pod względem jakości, oraz by wszystkie państwa członkowskie, które nie wywiązują się ze swoich obowiązków sprawozdawczych, otrzymały pomoc.

Możliwe również, że środki na poziomie unijnym i krajowym będą nieadekwatne w celu osiągnięcia neutralności klimatycznej lub postępy będą niewystarczające. Dlatego we wniosku przewiduje się regularną ocenę postępów, przegląd, zalecenia i środki dodatkowe. Przewidziano także ocenę i propozycje dotyczące zwiększenia unijnego celu w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych, który ma zostać osiągnięty do 2030 r., oraz wyznaczenie trajektorii.

Jeżeli chodzi o strategię kontroli dodatkowych wydatków Agencji, wszystkie agencje zdecentralizowane ściśle współpracują z Działem Audytu Wewnętrzznego Komisji, aby zapewnić spełnienie odpowiednich norm we wszystkich obszarach ram kontroli wewnętrznej. Te uregulowania będą również miały zastosowanie do roli agencji w odniesieniu do niniejszego wniosku.

Dodatkowo w każdym roku budżetowym Parlament Europejski, na zalecenie Rady i z uwzględnieniem ustaleń Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, rozważa, czy udzielić agencjom absolutorium z wykonania budżetu.

2.2.2. *Informacje dotyczące zidentyfikowanego ryzyka i systemów kontroli wewnętrznej ustanowionych w celu jego ograniczenia*

W odniesieniu do prawomocnego, gospodarnego, efektywnego i skutecznego wykorzystania środków udostępnionych w związku z działaniami, które mają być prowadzone przez EEA w kontekście niniejszego wniosku, niniejsza inicjatywa nie pociągnie za sobą nowych znaczących rodzajów ryzyka, które nie byłyby już uwzględnione przez istniejące wewnętrzne ramy kontroli. Działania, które mają zostać zrealizowane w kontekście niniejszego wniosku, rozpoczną się w 2022 r. i będą trwały przez cały okres nowych wieloletnich ramach finansowych (WRF).

2.2.3. *Oszacowanie i uzasadnienie efektywności kosztowej kontroli (relacja kosztów kontroli do wartości zarządzanych funduszy powiązanych) oraz ocena prawdopodobnego ryzyka błędu (przy płatności i przy zamykaniu)*

Systemy zarządzania i kontroli przewidziane są w rozporządzeniach, które obecnie regulują funkcjonowanie EEA. Organ ten ściśle współpracuje ze Służbą Audytu Wewnętrznego Komisji w celu zapewnienia przestrzegania odpowiednich norm we wszystkich obszarach ram kontroli wewnętrznej.

Co roku Parlament Europejski, na zalecenie Rady, udziela EEA absolutorium z wykonania budżetu.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Należy określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony, np. pochodzące ze strategii w zakresie zwalczania nadużyć finansowych.

Do celów zwalczania oszustw, korupcji oraz wszelkiej innej nielegalnej działalności do EEA zastosowanie mają, bez żadnych ograniczeń, przepisy rozporządzenia (UE, Euratom) nr 883/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 września 2013 r. dotyczącego dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF). EEA dysponuje specjalną strategią w zakresie zwalczania nadużyć finansowych i wynikającym z niej planem działania. Poza tym w rozporządzeniu ustanawiającym EEA określono przepisy dotyczące wykonania i kontroli budżetu EEA oraz mające zastosowanie przepisy finansowe, w tym przepisy mające na celu zapobieganie nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj wydatków	Wkład			
	Numer	Zróżn./niezróżn.	z państw EFTA ⁴⁵	z krajów kandydujących ⁴⁶	z państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
02 (03)	07 02 06 00 (09 10 02) 34 02 03 (09 02 03)	Zróżn.	TAK	TAK	TAK	NIE

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuje: nie dotyczy

⁴⁵ EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu

⁴⁶ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	2 (3)	Dział 2: Trwały wzrost gospodarczy; zasoby naturalne (Dział 3: Zasoby naturalne i środowisko – od 2021 r.)
---	-------	---

EEA: 07 02 06 (09 10 02)			2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	RAZEM
Tytuł 1:	Środki na zobowiązania	(1)	0,000	0,000	0,145	0,145	0,145	0,145	0,145	0,145	0,870
	Środki na płatności	(2)	0,000	0,000	0,145	0,145	0,145	0,145	0,145	0,145	0,870
Tytuł 2:	Środki na zobowiązania	(1a)	0,000	0,000	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,300
	Środki na płatności	(2 a)	0,000	0,000	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,050	0,300
Tytuł 3:	Środki na zobowiązania	(3 a)									
	Środki na płatności	(3b)									
OGÓLEM środki dla [EEA]	Środki na zobowiązania	=1+1a +3	0,000	0,000	0,195	0,195	0,195	0,195	0,195	0,195	1,170
	Środki na płatności	=2+2a +3b	0,000	0,000	0,195	0,195	0,195	0,195	0,195	0,195	1,170

Dział wieloletnich ram finansowych	5 (7)	„Wydatki administracyjne” – osobna ocena skutków finansowych dla DG CLIMA
---	-------	---

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	RAZEM
OGÓLEM środki na DZIAŁY 1 do 5 (1 do 7) wieloletnich ram finansowych*	Środki na zobowiązania	0,000	0,000	0,195	0,195	0,195	0,195	0,195	0,195	1,170
	Środki na płatności	0,000	0,000	0,195	0,195	0,195	0,195	0,195	0,195	1,170

* Należy pamiętać, że dodatkowe potrzeby w EEA należy zaspokoić poprzez przesunięcie środków z budżetu LIFE do linii budżetowej agencji

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne EEA

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

3.2.3. Szacunkowy wpływ na zasoby ludzkie EEA

3.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	RAZE M
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AD)									
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (AST)									
Personel kontraktowy*			0,145	0,145	0,145	0,145	0,145	0,145	0,870
Oddelegowani eksperci krajowi									
RAZEM			0,145	0,145	0,145	0,145	0,145	0,145	0,870

* w oparciu o średnie koszty w wysokości 55 000 EUR w przypadku pracowników kontraktowych, do których stosuje się współczynnik korygujący EEA, czyli $1,319 \cdot 55\,000 = \text{EUR } 72,545$ z wyłączeniem kosztów ogólnych ujętych w tytule 2

Wymagania dotyczące pracowników (EPC):

	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027	RAZE M
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (grupy zaszeregowania AD)									
Pracownicy zatrudnieni na czas określony (AST)									
Personel			2	2	2	2	2	2	

kontraktowy*									
Oddelegowani eksperci krajowi									
RAZEM			2	2	2	2	2	2	

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie macierzystej DG

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich.
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono w osobnej ocenie skutków finansowych regulacji:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

	2020	2021	2022	2023	2024	2025	2026	2027
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)								
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)	2	3	4	4	4	4	4	4
XX 01 01 02 (w delegaturach)								
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)								
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)								
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: EPC)⁴⁷								
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej)								
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT i JPD w delegaturach)								
XX 01 04 rr ⁴⁸ - w centrali ⁴⁹								
- w delegaturach								
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT – pośrednie badania naukowe)								
10 01 05 02 (CA, INT, SNE – bezpośrednie badania naukowe)								
Inna linia budżetowa (określić)								
RAZEM	2	3	4	4	4	4	4	4

⁴⁷ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JPD = młodszy oddelegowany ekspert.

⁴⁸ W ramach podziału na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

⁴⁹ Przede wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki.

34 oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie w 2020 r.

09 oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie w latach 2021-2027.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

- Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.
- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.
- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.

3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

- Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich
- Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody inne
 - Proszę wskazać, czy dochody są przypisane do linii budżetowej po stronie wydatków